

توزیع فضایی فقر شهری در شهر کرمانشاه

شهریور روستایی^{*}، محسن احمدزاد روشی^{**}، اکبر اصغری زمانی^{***}، علیرضا زنگنه^{****}

مقدمه: از ویژگی‌های کشورهای جهان سوم، نبود تعادل در شهرنشینی و تمدکر بسیار بر آن است؛ بنابراین، برای ایجاد تعادل و به منظور دستیابی به الگوی مناسب، بحث برنامه‌ریزی منطقی مطرح می‌شود. هدف از این برنامه‌ریزی، شناخت نابرابری‌های اقتصادی اجتماعی و فرهنگی و نیز ایجاد توازن در نواحی شهری مختلف است. با شناخت نارسایی‌ها و کمبودها، در سطح بلوک‌های شهر، باید اقدامات مصراحته‌ای برای رفع نابرابری‌ها انجام داد.

روشن: تحلیل در زمینه توزیع فضایی فقر، در مناطق مختلف شهری، اهمیت فراوانی دارد؛ از این‌روه دلف مقاله حاضر، ارائه تحلیلی از توزیع فضایی فقر و نشان دادن نابرابری در سطح بلوک‌های آماری شهر کرمانشاه در سال ۱۳۸۵ است. در این مقاله، روش پژوهش کمی، سطح آن تحلیلی و ماهیت آن کاربردی است. برای سنجش توزیع فضایی فقر در کرمانشاه، از اطلاعات بلوک‌های آماری سال ۱۳۸۵ و ۳۳ شاخص استفاده کردند. در نهایت، این ۳۳ شاخص را با روش تحلیل عاملی، بر روی ۴ عامل بار می‌کنیم.

یافته‌ها: با نتایج، خسیر اختلاف در عامل اول (اقتصادی، کالبدی، فرهنگی و اجتماعی) ۳۷۹۵ درصد است که بیشترین نابرابری در توزیع شاخص‌ها را دارد. خسیر اختلاف در عامل‌های دوم (اقتصادی) و سوم (عامل اقتصادی کالبدی) ۳۲/۹۶ درصد است که در مقایسه با شاخص‌های دیگر، متوجه‌تر است. عامل چهارم (کالبدی) نیز از لحاظ نابرابری در توزیع شاخص‌ها ۳۸/۸۱ درصد در مرتبه دوم قرار دارد. با تلفیق ۴ عامل با هم‌دیگر، به این نتایج دست یافتنیم؛ تعادل ۱۶۸۷ بلوک معادل ۲۱ درصد، بسیار قریب، ۱۷۴۲ بلوک معادل ۲۲ درصد، قریب، ۱۳۹۲ بلوک معادل ۲۹ درصد متوسط، ۱۶۵۳ بلوک معادل ۲۰ درصد مرتفه، ۶۱۲ بلوک معادل ۸ درصد بسیار مرتفه‌اند.

نتایج: نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که بین بلوک‌های شهر کرمانشاه نابرابری وجود دارد؛ به طوری که مکانی برای تبلور تمایزات اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و کالبدی است. فرصلهای نابرابر اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی، باعث تمایز بین ساکنان شهر کرمانشاه شده است.

کلید واژه‌ها: توزیع فضایی، فقر، کرمانشاه.

تاریخ دریافت: ۹۰/۰۴/۲۰ تاریخ پذیرش: ۹۱/۱/۱۳

* دکتر جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه تبریز

** دکтор جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه زنجان، ahadnejad@gmail.com (نویسنده مسئول)

*** دکتر جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه زنجان

**** کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه زنجان

مقدمه

در دهه‌های گذشته، رشد شهرنشینی و شهرگرایی، در کشورهای در حال توسعه، شتابان بوده است (Masika, 2001). شهرنشینی، یکی از دستاوردهای بزرگ فرهنگ و تمدن و یکی از پدیده‌های فراگیر اجتماعی در عصر حاضر به‌شمار می‌رود. شهرنشینی پیامدهای زیر را به‌همراه داشته است: نابرابری‌های اجتماعی، فقر، افزایش فساد و جرم و جنایت، بحران‌های زیست‌محیطی، نابرابری و اختلاف طبقاتی، نبود رفاه اجتماعی، مرگ و میر زودرس در کودکان و مادران، بدمسکنی و بی‌مسکنی، اسکان غیر رسمی و... . این پیامدها، در کشورهای در حال توسعه، با سرعت و حجم بیشتری در حال گسترش است.

رویکرد کاهش فقر، از نیمه دوم قرن گذشته و در واکنش به وضعیت دشوار ادراکی ناشی از پیچیدگی‌های توسعه پدید آمده است (رفیعیان، راد، ۱۳۸۷). کاهش نابرابری در بهره‌مندی از منابع، دستاوردها و امکانات جامعه، یکی از معیارهای مهم و اساسی توسعه به‌شمار می‌رود (تقوایی و رحمتی، ۱۳۸۵). از این لحاظ، ارزیابی الگوهای مختلف در زمینه سکونت شهری و رضایتمندی ساکنان آن، یکی از ابعاد مهم مطالعات شهری در دهه‌های اخیر است (Jelin Kovaz, 1984).

فقر نتیجه نابرابری زیاد اقتصادی اجتماعی است (صادقی و مسائلی، ۱۳۸۷). فقر پدیده‌ای اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی است که از نبود حداقل‌های نیاز انسانی یا ناتوانی در تأمین آن، ناشی می‌شود. فقیر کسی است که قابلیت و توانایی کافی برای تأمین نیازهای اساسی زندگی ندارد (raigfer و صانعی، ۱۳۸۹). فقر حاصل نابرابری زیاد اجتماعی است (هادی زنوز، ۱۳۷۹). از این منظر، مناطق شهری را تضادهای اقتصادی و اجتماعی مشخص می‌کند (Moser, 1996). این تضادها باعث شکل‌گیری نابرابری در توزیع فضایی امکانات در سطح بلوک‌های شهر می‌شود و به نوعی، به نابرابری فضایی می‌انجامد. به دلیل رشد فقر شهری و عمیقتر شدن شکاف طبقاتی در شهرهای بزرگ، گروههای کم درآمد در قالب اجتماعات محلی و در فضاهای جغرافیایی خاص شکل گرفته‌اند. این گروه‌ها از روند کلی توسعه برکنار مانده و به اصطلاح، به حاشیه رانده شده‌اند (ایراندوست، ۱۳۸۷).

بررسی وضعیت فقر در هر جامعه و آگاهی از آن، اولین قدم در برنامه‌ریزی برای مبارزه با فقر و محرومیت است (عرب مازار و حسینی نژاد). سنجش فقر به درکی از روند تحولات فقر منجر می‌شود و در طول زمان، تصویری منسجم از فقر ارائه می‌دهد (ragfer و ابراهیمی، ۱۳۸۶)؛ درنتیجه، برنامه‌ریزان می‌توانند تصمیمات لازم را اتخاذ کنند و اقدامات لازم را انجام دهند. شناخت پیچیدگی روابطی که اکنون بر زندگی شهری و فضای شهرها حاکم است، از نخستین وظایفی است که در تدوین برنامه‌های توسعه باید به آن توجه کرد. در این پژوهش، براساس اطلاعات آماری موجود، توزیع فضایی فقر در شهر کرمانشاه را بررسی می‌کنیم؛ از این‌رو هدف از انجام تحقیق، بررسی توزیع فضایی فقر با استفاده از ساختارهای اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و کالبدی است. همچنین درصدیم نابرابری‌های فضایی و مکانی در بین بلوک‌های شهر کرمانشاه را نشان دهیم.

مبانی نظری

درباره شناخت پدیده فقر، به ویژه فقر شهری و نیز مقابله با آن، نظریات مختلفی ارائه کرده‌اند که در ادامه، به اختصار، بیان می‌کنیم.

رویکردهایی در تحلیل فقر شهری

نظریه نئوکلاسیک: از دهه ۱۹۶۰ به بعد، با احیای مکتب نئوکلاسیک و نیز ایجاد مکتب پولی، نظام سرمایه‌داری لیبرال جانی تازه گرفت. گروهی از طرفداران مکتب نئوکلاسیک، در دهه‌های اخیر، از توزیع مجدد درآمد به نفع فقیران جانبداری می‌کنند؛ اما اغلب آن‌ها مدعی اند که سیستم قیمت‌ها، خود، موجب گسترش فرصت‌های شغلی و افزایش درآمد فقیران خواهد شد. اقتصاددانان مکتب پولی، در اصول، با نئوکلاسیک‌ها خویشاوندی نزدیک دارند؛ اما اغلب با چشم‌پوشی از موضوع توزیع درآمد، آرزو می‌کنند که این موضوع، هرگز مطرح نشود. آن‌ها با این ادعا که فلاسفه درباره ماهیت توزیع بهینه درآمد

توافق ندارند، نتیجه می‌گیرند که از کارشناس اقتصادی کاری ساخته نیست و بهتر است همه چیز را به حال خود بگذارند (فراهانی فرد، ۱۳۸۴).

در این رویکرد، فرد کانون توجه است. هدف نیز، در این دیدگاه، مبتنی بر سود شخصی است و هر کس مسئول اعمال خود خواهد بود (Duclos and Araar, 2006). درواقع، فقیران باید صبر کنند تا عرضه و تقاضای بازار، آنها را در مفهوم تعادل کلی و در بلند مدت دربر گیرد (رئیس‌دان، ۱۳۷۹). تاچریسم و ریگانیسم، از تبعات این نوع نگاه و رجعت به اقتصاد کلاسیک است. نومحافظه‌کاری یا نوولیرالیسم دربرابر عدالت اجتماعی قرار گرفته و حتی جایگزین آن شده است (شکوئی، ۱۳۷۳).

دولت رفاه و مقوله فقر

ایده اصلی دولت رفاه را جان مینارد کینز، اقتصاددان امریکایی، با وام‌گیری از نظریات جان استوارت میل و مکتب فابیانیسم مطرح کرد. کینز در سال ۱۹۳۶، در کتاب نظریه عمومی اشتغال، پول و بهره اساس این تحول را بنایان نهاد؛ از این‌رو او را پایه‌گذار اقتصاد جدید می‌نامند. پیروان کینز مانند هارولد و دومار و رایبنسون، با استفاده از اصول کلی او، الگوی رشدی برای کشورهای اروپایی ترسیم کردند؛ سپس برخی اقتصاددانان توسعه مانند رودن، نورکس، لوثیس، روستو و هیرشمن این نظریه را به تدریج به مسائل اقتصادی کشورهای تازه استقلال یافته تسری دادند (فراهانی فرد، ۱۳۸۴؛ شکوئی، ۱۳۷۸).

دولت رفاه از یک طرف واکنشی بود بر رکود اقتصادی جهان سرمایه‌داری و از طرف دیگر به ترس از موج رو به گسترش سوسیالیسم و فتوحات آن در جهان سوم و حتی در کشورهای اروپای شرقی. در واقع در این نوع حکومت با سوسیالیزه کردن سرمایه‌داری آن را از سقوط رهاندند. در دولت رفاه نقش دولت در ایجاد تعادل‌های اقتصادی عمدۀ می‌شود و با نظام تأمین اجتماعی گستردۀ، حمایت قابل توجهی از سوی دولت در مواجهه با مسئله فقر و بیکاری و نوسانات اقتصادی انجام می‌شود. آموزش و پرورش رایگان، پرداخت حقوق

رایگان، پرداخت حقوق به بیکاران و ملی کردن صنایع بزرگ از جمله اقدامات در این زمینه بود. دولت حزب کارگر در انگلستان و نظام حکومتی اکثر کشورهای اسکاندیناوی، با این نظریه اداره می‌شود (علیزاده، ۱۳۸۱). مارکسیست‌ها دولت رفاه را برای حفظ نظام سرمایه‌داری ضروری می‌دانند، درحالی‌که نظریه پردازان کارکردگرًا معتقدند که در جوامع پیشرفته‌ی صنعتی نظام‌های رفاهی به ادغام و یکپارچگی جامعه یاری می‌کنند (گیدزن، ۱۳۸۶).

دیدگاه بوم‌شناسی (اکولوژی) شهری درباره فقر

جانبداران این دیدگاه، فقر در نواحی شهری نظری گتوها را به پستی ژن ساکنان آن نواحی نسبت داده‌اند. نظریه‌پردازان این گروه معتقدند که حتی اگر گروه‌های مهاجر قومی و نژادی دیگری نیز در این محله‌ها ساکن شوند، این نواحی باز هم فقیر باقی خواهد ماند؛ بنابراین مشکل این محله‌های فقیرنشین، نواحی خاص آن‌هاست، نه افرادی که در این نواحی ساکن‌اند (افروغ، ۱۳۷۷).

دیدگاه رادیکال

در دیدگاه رادیکال، فقر به‌طور ریشه‌ای ناشی از اوضاع ساختار اقتصاد سیاسی است که در ارتباط‌های اجتماعی و سیاسی و اقتصادی مبتلور می‌شود. براساس این دیدگاه، مشارکت همگانی و حرکت برای آزادی، دموکراسی، رفاه و عدالت، زمینه را برای به قدرت رسیدن دولت‌هایی با سوگیری توسعه همگانی و مهار ریشه‌ای فقر فراهم می‌آورد (رئيس دان، ۱۳۷۹). جغرافی رادیکال، با بهره‌گیری از سنت انتقادی رادیکال، نقدی محکم بر تغکرات جغرافی دانان لیبرال اروپایی و امریکایی وارد می‌سازد؛ چراکه نتوانسته‌اند مسائل جغرافیایی را ریشه‌یابی اساسی کنند (شکوئی، ۱۳۸۲). امروزه، به علت معضلاتی مانند فقر، بیماری، بیکاری و آلونک نشینی در جهان سوم، نظریات اجتماعی ارائه شده درباره شهرنشینی و شهرگرایی، از رادیکالیسم تأثیر بیشتری می‌پذیرد (شکوئی، ۱۳۷۳). جانبداران این دیدگاه، با بررسی ساختارهایی که فقر را به وجود می‌آورد، درصد مقابل ریشه‌ای با مسائل پدید آورنده فقر هستند.

نظریه کارکرد گرایی و فقر

کارکرد گرایی نظریه‌ای کاملاً محافظه‌کارانه محسوب می‌شود. این نظریه، در تحلیل آسیب‌های اجتماعی، ضمن پذیرش وضع موجود یا هنجارهای حاکم، دشواری‌ها و آسیب‌های اجتماعی را ناشی از مشکلات افراد قلمداد می‌کند. به همین دلیل، مثلاً در تحلیلی از تأثیر فقر بر رشد و شیوع بیشتر آسیب‌های اجتماعی، مشکل را عمدتاً متوجه فقر فرهنگی می‌داند؛ فقر فرهنگی به معنای مجموعه عواملی همچون بی‌سودایی یا کم‌سودایی والدین، تمایل نداشتن به استفاده از امکانات متوسط زندگی شهری و... است؛ بنابراین به وضعیت اجتماعی در محله‌های فقیرنشین و توزیع ناعادلانه امکانات در شهر و روستا، توجه چندانی نمی‌کند (مدنی، ۱۳۷۹).

نظریه تعارض گرا و فقر

تعارض گرایان جامعه را سرشار از تضاد و تنابع گروههای مختلف بر سر قدرت و ثروت و منزلت می‌دانند. آنان معتقدند، نظام اجتماعی موجود، حاصل تفوق یکی از دو سوی تعارض بر دیگری است. از نظر تعارض گرایان، تضاد و تعارض، نه تنها اجتناب‌ناپذیر است، بلکه گاهی نیز مفید و عامل رشد و ارتقاء جامعه است (مدنی، ۱۳۷۹).

نظریه فقر و عدالت اجتماعی

دیوید هاروی از جمله نظریه‌پردازانی است که از حوزه جغرافیا به مطالعات شهری روی آورده است. به عقیده هاروی، شهر درنهایت حاصل نوعی نابرابری در توزیع درآمدهاست که آن را نظریه مازاد اقتصادی می‌نامد. مازاد اقتصادی هاروی، همان‌گونه که خود می‌گوید، با تعریف مارکس از ارزش افزوده، انطباقی کمابیش کامل دارد. با این تفاوت که هاروی این مازاد را نه فقط موتوری برای شکل‌گیری شهرها، بلکه انگیزه و عاملی برای افزایش نابرابری‌ها و درنتیجه، تنفس در آن‌ها می‌بیند؛ از این‌رو بر آن است که شهرها در سیر تحول

خود، گرایشی ناگزیر به سوی ایجاد خشونت و تعارض درون خود دارند. این تعارض، در آن واحد، هم به دلیل نابرابری میان اقشار اجتماعی و هم به دلیل نابرابری میان مناطق مختلف زیستی است. نیز درآثر توسعه و توزیع نابرابر ثروت در این مناطق به وجود می‌آید. به عقیده هاروی، تنها راه چاره، ایجاد عدالت اجتماعی در شهرها از طریق تبیین و اجرای برنامه‌های توسعه‌ای و توزیع عقلانی و منطقی ثروت است (فکوهی، ۱۳۸۳).

هاروی باز توزیع ثروت را لازم می‌داند و می‌نویسد: «به طور عموم، این عقیده را پذیرفته‌اند که نوعی باز توزیع یا توزیع بهتر درآمد، ضروری است؛ زیرا همواره عده‌ای به دلایل مختلف مانند بدشانسی، تشخیص نادرست، کهولت یا ضعف جسمانی، نمی‌توانند وسایل معاش کافی را از طریق معمول تحصیل کنند. البته اینکه باز توزیع به چه نسبتی انجام شود، مسئله‌ای اخلاقی است که جوامع گوناگون، در زمان‌های مختلف، پاسخ‌هایی گوناگون به آن داده‌اند» (۱۳۷۶). در پایان، گفتندی است که در پیرامون جامعه، شاهد نابرابری‌های عظیم در قدرت سیاسی، پایگاه اجتماعی و تجاوز به منابع اقتصادی هستیم. عدالت اجتماعی کیفیتی آشکار در کاهش این نابرابری‌هاست و طی فرایندی، به اعاده برابری‌ها می‌انجامد (شکویی، ۱۳۸۶). برای ازبین بردن ریشه‌ای فقر، باید نظام توزیع را به گونه‌ای تغییر دهیم که هم عدالت اجتماعی در آن، رعایت شود و هم موجب نفوی استثمار شود (درکوش، ۱۳۸۶).

بنابراین، دیدگاه‌ها متنوع است و مکاتب مختلف، با دیدی متفاوت، مسئله فقر را بررسی کرده‌اند. در این مقاله، با رویکرد عدالت اجتماعی و با تأکید بر رویکرد انتقادی، سعی داریم به ماهیت فقر در سطح بلوک‌های شهری پی ببریم.

روش

تحلیل حاضر از نوع کاربردی است. با توجه به مؤلفه‌های در حال بررسی، از رویکرد کمی تحلیلی استفاده کرده‌ایم. جامعه‌آماری، در این پژوهش، شهر کرمانشاه در سال ۱۳۸۵ است. اطلاعات لازم را از بلوک‌های آماری در سال ۱۳۸۵ و از مرکز آمار ایران به دست

آورده‌ایم. بدین صورت که در نرم‌افزار Arc/ArcGIS با استفاده از اطلاعات موجود در بانک اطلاعاتی، شاخص‌سازی را آغاز کردیم؛ سپس از شاخص‌ها خروجی گرفته و به محیط Excel منتقال دادیم. بعد از انجام مراحل فوق، شاخص‌ها را به محیط نرم‌افزار SPSS منتقل کرده و از طریق مدل تحلیل عاملی، ۳۳ شاخص را به ۴ عامل طبقه‌بندی کردیم. برای هر یک از عوامل، مقدار ویژه، درصد واریانس، واریانس تجمعی و همچنین، ضریب اختلاف (شکاف برخورداری بین بلوک‌ها) را تبیین کردیم. با توجه به هر یک از عوامل استخراجی، بلوک‌های شهر در ۵ گروه بسیار مرفه، مرffe، متوسط، فقیر و بسیار فقیر قرار گرفت.

شاخص‌هایی برای سنجش فقر شهری			
شاخص‌های اجتماعی	شاخص‌های اقتصادی	شاخص‌های فرهنگی	شاخص‌های کالبدی
جوانی جمعیت	بار تکفل	نسبت باسادی	تراکم جمعیت
میزان سال‌خورددگی	میزان بیکاری	میزان بی‌سوادی	تراکم واحد مسکونی
متوسط بعد خانوار	بیکاری مردان	میزان اشتغال به تحصیل	تراکم ناخالص مسکونی
میزان فعالیت عمومی		میزان بی‌سوادی در جمعیت	تراکم خالص مسکونی
ضریب اشتغال		میزان بی‌سوادی در واحد مسکونی	تراکم خانوار در واحد مسکونی
بار تکفل ناخالص		میزان بی‌سوادی در بزرگ‌سالان	تراکم مسکونی جمعیت
ضریب تکفل			تراکم واحد مسکونی
میزان اشتغال			تراکم نفر در واحد مسکونی
بار تکفل خالص			
بیکاری زنان			
مشارکت اقتصادی			
مشارکت زنان در فعالیت‌های اقتصادی			
میزان سرباری			
بار معیشت			
بار جمعیتی (بار اقتصادی)			

بار جمعیتی؛ بار اقتصادی: نشان دهنده تعداد جمعیتی است که از نظر اقتصادی، به یک نفر از جمعیت فعال وابسته است. این شاخص، خود جمعیت فعال را نیز شامل می‌شود (تقوی، ۱۳۷۴).

$$\frac{\text{کل جمعیت}}{\text{جمعیت فعال (۱۵-۶۴)}} = \text{بار جمعیت}$$

یافته‌ها

بدین ترتیب، شاخص‌های بارگذاری شده در هر عامل که بیشتر از ۰/۵ است، یک عامل را تشکیل می‌دهد. شاخص‌هایی که امکان تجمعی با این‌ها را ندارد، عامل دیگری را تشکیل می‌دهد. نتیجه، تقلیل ۳۳ شاخص به ۴ عامل بوده است. در جدول زیر، مقدار ویژه واریانس هر یک از عوامل را ذکر کرده‌ایم.

جدول ۱. عامل‌ها، مقادیر ویژه، واریانس و ضریب اختلاف عامل‌ها در تحلیل داده‌های سال ۱۳۸۵

نام عامل‌ها	مقدار ویژه	درصد واریانس تجمعی	ضریب اختلاف	نام عامل‌ها
عامل اول	۱۵/۷۸	۴۷/۸۴	۴۷/۹۵	
عامل دوم	۲/۹۹	۹/۰۷	۳۲/۹۶	
عامل سوم	۲/۶۲	۷/۹۵	۴۱/۷۲	
عامل چهارم	۱/۹۶	۵/۹۴	۳۸/۸۱	

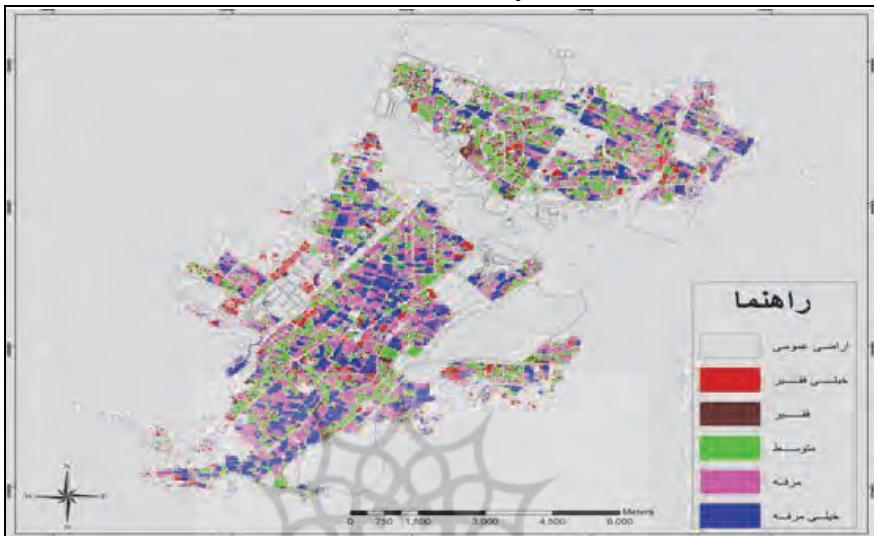
عامل اول: مقدار ویژه این عامل ۱۵/۷۸ است که به تنهایی، ۴۷/۸۴ درصد واریانس را محاسبه می‌کند و توضیح می‌دهد. در این عامل، ۱۷ شاخص بارگذاری شده است و بیشترین تأثیر را در بین عوامل چهارگانه دارد. ضریب پراکنده‌گی، در این عامل، ۳۸/۹۵ درصد است. در بین این شاخص‌ها، ۶ شاخص اقتصادی، ۴ شاخص کالبدی، ۴ شاخص فرهنگی و ۳ شاخص اجتماعی وجود دارد. پس این عامل را می‌توان عامل اقتصادی، کالبدی، فرهنگی و اجتماعی نامید.

جدول ۲. شاخص‌های بارگذاری شده در عامل اول

ردیف	متغیر	مقدار همبستگی
۱	میزان بی‌سواندی در جمعیت لازم التعلیم	۰/۷۹۳
۲	تراکم جمعیت در واحد مسکونی	۰/۸۶۸
۳	سرانه خالص مسکونی	۰/۸۶۸
۴	میزان سرباری	۰/۷۹۸
۵	نسبت باسواندی	۰/۸۴۲
۶	میزان فعالیت	۰/۸۴۱
۷	نسبت باسواندی در بزرگ‌سالان	۰/۸۴۲
۸	نسبت جوانی	۰/۸۳۳
۹	میزان فعالیت عمومی	۰/۸۴۸
۱۰	مشارکت اقتصادی	۰/۹۰۰
۱۱	تراکم خالص مسکونی	۰/۸۶۹
۱۲	بار معیشت	۰/۶۴۲
۱۳	تراکم نفر در واحد مسکونی	۰/۸۲۲
۱۴	ضریب اشتغال	۰/۶۴۲
۱۵	میزان اشتغال جمعیت	۰/۹۱۲
۱۶	میزان اشتغال به تحصیل	۰/۷۶۶
۱۷	ضریب تکفل	۰/۸۲۰

توزیع پراکنش فقر شهری، از منظر عوامل اقتصادی، فرهنگی، کالبدی و اجتماعی در شهر کرمانشاه بدین ترتیب بوده است: ۱۴۴۸ بلوک معادل ۱۸ درصد بسیار فقیر، ۲۰۵ بلوک معادل ۳ درصد فقیر، ۲۵۲۴ بلوک معادل ۳۱ درصد متوسط، ۲۶۵۴ بلوک معادل ۳۲ درصد مرفه و ۱۲۹۸ معادل ۱۶ درصد بلوک‌های شهری جزء طبقه بسیار مرفه بوده‌اند.

نقشهٔ ۱- پهنه‌بندی فقر در بلوک‌های شهری بر مبنای عوامل اقتصادی، فرهنگی، کالبدی و اجتماعی شهر
کرمانشاه در سال ۱۳۸۵

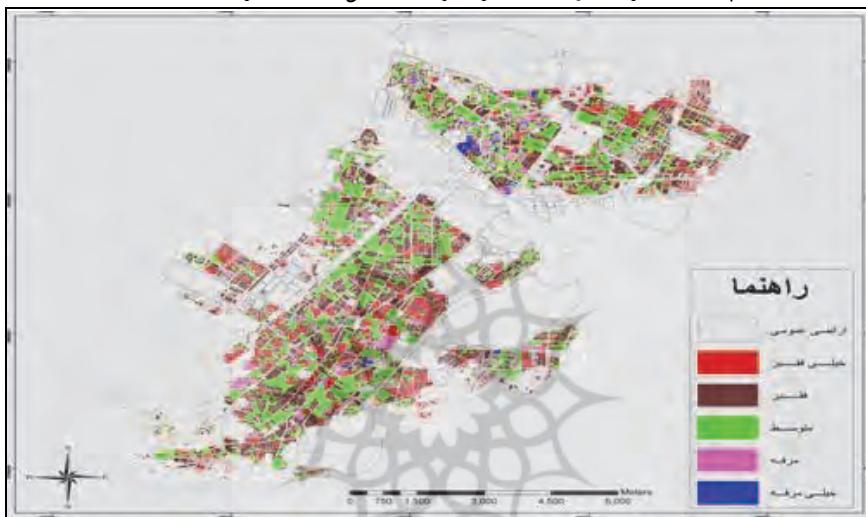
عامل دوم: مقدار ویژه این عامل $2/99$ است که $9/07$ درصد واریانس را توجیه می‌کند. ضریب پراکندگی در این عامل، $32/96$ درصد است. در این عامل، ۴ شاخص بارگذاری شده که با شاخص‌های اقتصادی مرتبط است؛ لذا براساس شاخص‌های بارگذاری شده، این عامل را می‌توان عامل اقتصادی نامید.

جدول ۳. شاخص‌های بارگذاری شده در عامل دوم

ردیف	متغیر	هم‌پستگی
۱	میزان بیکاری	$0/931$
۲	بیکاری مردان	$0/806$
۳	بیکاری زنان	$0/776$
۴	بار تکفل خالص	$0/918$

پراکنش فضایی فقر، از نظر عامل اقتصادی، در سال ۱۳۸۵ و برای شهر کرمانشاه از این قرار بوده است: ۱۴۴۷ بلوک معادل ۱۸ درصد بسیار فقیر، ۲۳۳ بلوک معادل ۳ درصد فقیر، ۵۵۸۷ بلوک معادل ۶۹ درصد متوسط، ۷۴۸ بلوک معادل ۹ درصد مرفه و ۱۱۳ بلوک معادل ۱ درصد بسیار مرفه.

نقشهٔ ۲- پهنگبندی فقر در بلوک‌های شهری بر مبنای عامل اقتصادی کرمانشاه در سال ۱۳۸۵

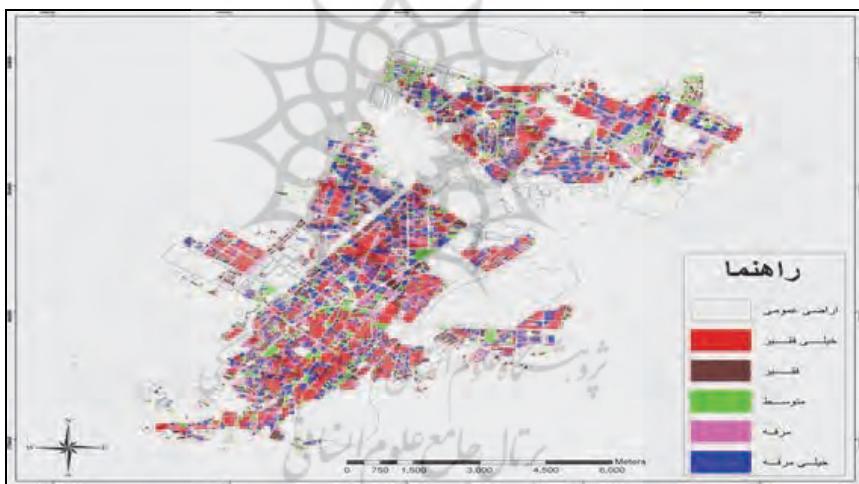
عامل سوم: مقدار ویژه این عامل ۷/۹۵ است که ۲/۶۲ درصد واریانس را تبیین می‌کند. ضریب اختلاف، در این عامل و بین بلوک‌های شهر ۳۲/۹۶ درصد است. این عامل را با توجه به ۴ شاخص بارگذاری شده در آن، می‌توان عامل اقتصادی کالبدی نامید. تجمیع شاخص‌های اقتصادی کالبدی بدین معناست که بین شاخص‌های اقتصادی و کالبدی رابطه معناداری برقرار است؛ یعنی بلوک‌هایی که از لحاظ شاخص‌های اقتصادی در سطح بالایی قرار دارند، از وضعیت کالبدی مطلوبی برخوردارند.

جدول ۴. شاخص‌های بارگذاری شده در عامل سوم

ردیف	متغیر	هم‌بستگی
۱	بار تکفل	۰/۸۲۰
۲	نسبت واپسی (بار تکفل ناخالص)	۰/۸۲۰
۳	بار جمعیتی	۰/۷۹۳
۴	تراکم واحد مسکونی	-۰/۷۳۶

توزیع فقر، از لحاظ عوامل اقتصادی کالبدی، از این قرار است: ۸۴۱ بلوک معادل ۱۰ درصد بسیار فقیر، ۲۷۹۵ بلوک معادل ۳۴ درصد فقیر، ۱۸۷۰ بلوک معادل ۲۳ درصد متوسط، ۱۵۲۳ بلوک معادل ۱۹ درصد مرفة و ۱۰۹۹ بلوک معادل ۱۴ درصد بسیار مرفة.

نقشه ۳- پهنگندی فقر در بلوک‌های شهری بر مبنای عوامل اقتصادی کالبدی کرمانشاه در سال ۱۳۸۵

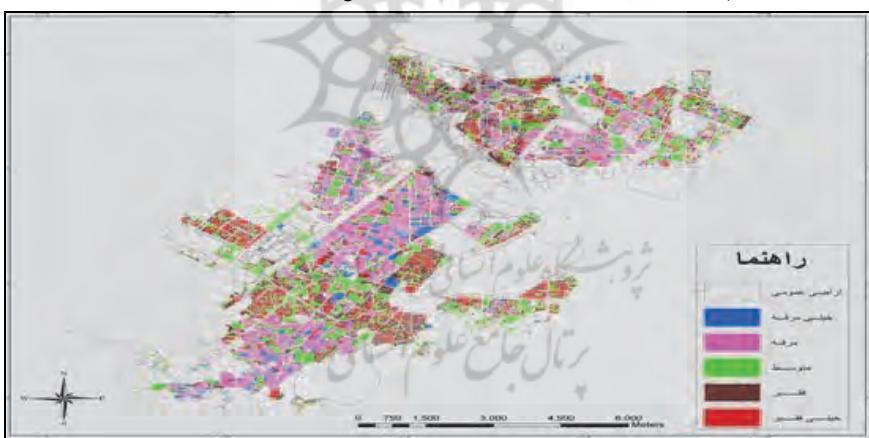
عامل چهارم: در این عامل، مقدار ویژه $1/96$ است که $5/94$ درصد واریانس را محاسبه می‌کند و توضیح می‌دهد. ضریب پراکندگی $38/81$ درصد است. ۲ شاخص در این عامل بارگذاری شده است که بر مبنای آن، می‌توان این عامل را عامل کالبدی نامید.

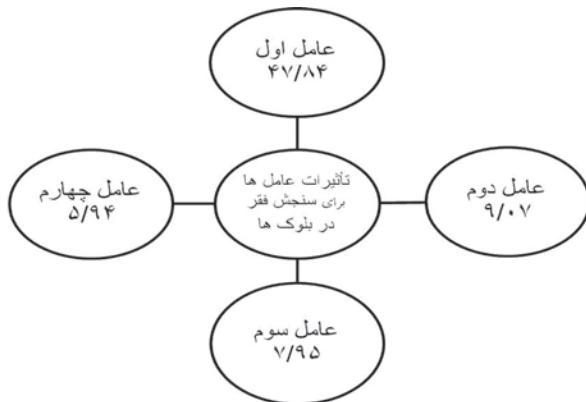
جدول ۵. شاخص‌های بارگذاری شده در عامل چهارم

ردیف	متغیر	هم‌بستگی
۱	تراکم خانوار در واحد مسکونی	$0/866$
۲	تراکم مسکونی جمعیت	$0/866$

از منظر عامل کالبدی، 710 بلوک معادل 9 درصد بسیار مرتفع، 2682 بلوک معادل 33 درصد مرتفع، 2590 بلوک معادل 32 درصد متوسط، 1296 بلوک معادل 16 درصد فقیر و 849 بلوک معادل 10 درصد بسیار فقیرند.

نقشهٔ ۴- پهنگندی فقر در بلوک‌های شهری بر مبنای عامل کالبدی کرمانشاه در سال 1385

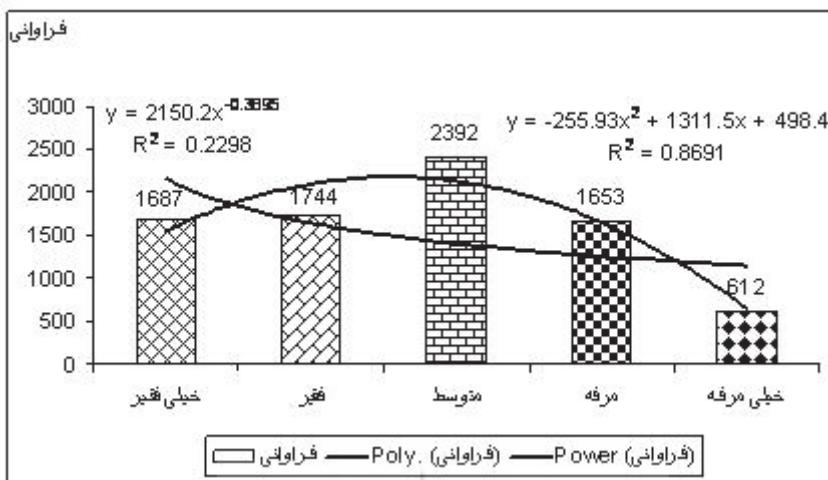

شکل ۱. نسبت تأثیر عامل‌های چهارگانه در سنجش فقر شهری در سال ۱۳۸۵

مجموع درصد واریانس، در ۴ عامل یاد شده، $70/81$ درصد است. از این میزان، نزدیک به یک‌دوم آن، در عامل اول جمع شده است. این موضوع، نشان دهنده ارزش و اهمیت عامل اول در مقایسه با عامل‌های بعدی است.

تلفیق عامل‌ها

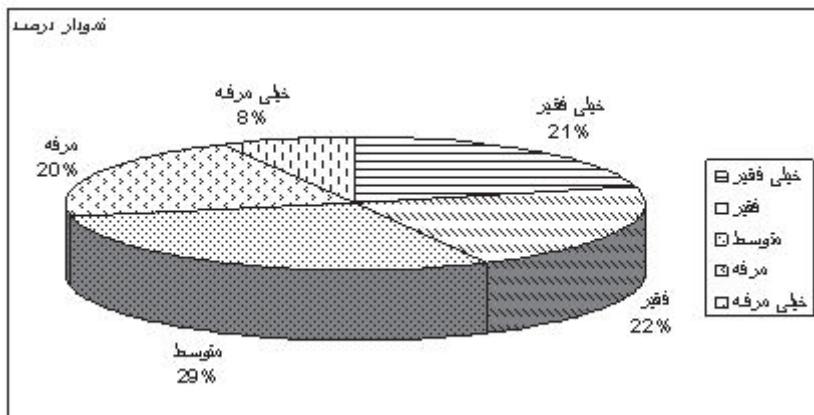
با جمع‌بندی و تلفیق ۴ عامل فوق، نتایج زیر حاصل شد: ۶۱۲ بلوک معادل ۸ درصد بسیار مرفه، 1603 بلوک معادل ۲۰ درصد مرفه، 2392 بلوک معادل ۲۹ درصد متوسط، 1744 بلوک معادل ۲۲ درصد فقیر و 1687 بلوک معادل ۲۱ درصد در گروه بسیار فقیر جا گرفته‌اند. ضریب اختلاف $44/48$ درصد است.

نمودار ۱. پرداخت فضایی از فقر شهری با تلفیق عوامل چهارگانه شهر کرمانشاه در سال ۱۳۸۵

با توجه به نمودار ۱، در بررسی توزیع فضایی فقر، به دست آمده ۰/۸۶۹۱ است. این رقم نشان می‌دهد ۸۶/۹۱ درصد تغییرات جامعه ناشی از عامل‌های در حال بررسی است. بدین معنا که ۸۶/۹۱ درصد از پراکندگی (تغییرات) Y (جامعه در حال بررسی) به وسیله متغیر X (شاخص‌های به کار رفته برای بررسی توزیع فضایی فقر) توجیه‌پذیر است؛ لذا ۱۳۰۹ درصد از تغییرات Y تبیین نشده باقی می‌ماند و معلول عواملی است که در الگوی رگرسیون لحاظ نکرده‌اند.

توزیع فضایی فقر شهری در شهر کرمانشاه

نمودار ۲. درصد پراکنش فضایی از فقر شهری با تلفیق عوامل چهارگانه شهر کرمانشاه در سال ۱۳۸۵

جدول ۶. بلوک‌های شهر کرمانشاه از منظر عامل تلفیقی در سال ۱۳۸۵

بسیار مرفه		مرفه		متوسط		فقیر		بسیار فقیر	
درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد
۸	۶۱۲	۲۰	۱۶۵۳	۲۹	۲۲۹۲	۲۲	۱۷۴۴	۲۱	۱۶۸۷

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

نقشه ۵- پهنگندی فقر در بلوک‌های شهری بر مبنای عوامل تلفیقی شهر کرمانشاه در سال ۱۳۸۵

بحث

در این مطالعه، به منظور بررسی توزیع فضایی فقر، از شاخص‌های اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و کالبدی استفاده کردند. ضریب اختلاف نشان دهنده میزان پراکندگی متغیرها در بین بلوک‌های شهر است. هرچه میزان ضریب اختلاف بیشتر باشد، نابرابری و تضاد در جامعه بیشتر است. ضریب اختلاف در عامل اول (اقتصادی، کالبدی، فرهنگی و اجتماعی) $38/95$ درصد است که دارای بیشترین نابرابری در توزیع شاخص‌های اجتماعی است. این موضوع نشان می‌دهد که فرستادهای نابرابر اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و کالبدی، باعث تمایز بین ساکنان شهر کرمانشاه شده است. ضریب اختلاف در عامل‌های دوم (اقتصادی) و سوم (عامل اقتصادی کالبدی) $32/96$ درصد است که در مقایسه با شاخص‌های دیگر متوجه‌ترند. همسانی این عوامل، گویای این است که رابطه‌ای متقابل بین شاخص‌های اقتصادی و کالبدی وجود دارد. عامل چهارم (کالبدی) نیز، از لحاظ نابرابری در توزیع شاخص‌ها، با $38/81$ درصد در مرتبه دوم قرار دارد. توزیع فضایی فقر در سطح بلوک‌ها

این گونه بوده است: تعداد ۱۶۸۷ بلوک معادل (۲۱ درصد) بسیار فقیر، ۱۷۴۴ بلوک معادل ۲۲ درصد فقیر، ۲۳۹۲ بلوک معادل ۲۹ درصد متوسط، ۱۶۵۳ بلوک معادل ۲۰ درصد مرفه و ۶۱۲ بلوک معادل ۸ درصد بسیار مرفه. آمارهای فوق حاکی از آن است که در شهر کرمانشاه هم از نظر فیزیکی و هم از نظر اجتماعی فاصله زیادی بین ساکنین شهر وجود دارد. نتایج این مطالعه نشان می‌دهد، بین بلوک‌های شهر کرمانشاه نابرابر وجود دارد؛ به طوری که مکانی برای تبلور تمایزات اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و کالبدی است. فرصت‌های نابرابر اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی نیز باعث تمایز بین ساکنان شهر کرمانشاه شده است. حال پرسش بنیادی این است که چه نوع وضعیت اجتماعی اقتصادی سبب می‌شود ساختارهای نابرابر اجتماعی اقتصادی در شهر کرمانشاه شکل بگیرد؟ نابرابری اجتماعی اقتصادی در شهر کرمانشاه چگونه به وجود آمده و در مکان و فضای شهر تشییت شده است؟

نابرابری زیاد در شهر کرمانشاه، طرح‌های توسعه آن را زشت و نارسا جلوه داده و درنتیجه، برای جامعه مفید نبوده است. به عقیده هاروی، تنها راه چاره، ایجاد عدالت اجتماعی در شهرها با تبیین و اجرای برنامه‌های توسعه‌ای و توزیع عقلانی و منطقی ثروت است. برنامه‌ریزی مطلوب و انسانی، تنها با ایجاد تعادل اجتماعی و حاکمیت عدالت، در ساختار جامعه، به بازدهی مفید و ثمربخش می‌انجامد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

- افروغ، ع. (۱۳۷۷)، فضا و نابرابری اجتماعی، ارائه الگویی برای جدایی گزینی و پامدهای آن، تهران، سمت.
- ایراندوست، ک. (۱۳۸۷)، جایگاه بخش غیررسمی در توانمندسازی اجتماعات فقیر، مجله هفت شهر، سال ۱، ش ۲۳، ص ۴۰-۴۹.
- تقوايى، م. و قائد رحمتى، ص. (۱۳۸۵)، تحليل شاخص‌های توسيعه فرهنگی استان‌های كشور، مجلة جغرافيا و توسيعه ناحيه‌اي، سال ۴، ش ۷. ص ۱۱۸-۱۲۲.
- تقوى، ن. (۱۳۷۴)، مبانی جمعیت شناسی، تبریز، نیا.
- درکوش، ع. (۱۳۸۶)، درآمدی به اقتصاد شهری، تهران، نشر دانشگاهی.
- راغفر، ح. و ابراهيمى ز. (۱۳۸۶)، فقر در ايران طی سال‌های ۸۳-۱۳۶۸، فصلنامه رفاه اجتماعی، سال ۶ (۲۴)، ص ۵۵-۸۲.
- راغفر، ح. و صانعى ل. (۱۳۸۹)، اندازه‌گيری آسيب‌پذيری خانوارها در مقابل فقر در شهر تهران: يك روش شناسایي خانوارهای محروم، فصلنامه رفاه اجتماعی، سال ۱۰، ص ۴۲۷-۴۲۹.
- رفيعان، م. و شاهين‌راد، م. (۱۳۸۷)، راهبرد توسيعه شهر در جهت تحقق برنامه‌ريزي توسيعه شهری (با تأكيد بر برنامه راهبردي شهر كرمان)، مجلة مطالعات اجتماعی ايران، سال ۶، ش ۴. ص ۲۹-۶.
- رئيس‌دانا، ف. (۱۳۷۹)، نقد روش در پدیده‌شناسی فقر، مجموعه مقالات فقر در ايران، تهران، انتشارات دانشگاه علوم بهريستي و توانبخشی.
- شکوئي، ح. (۱۳۷۳)، ديدگاه‌های نو در جغرافیای شهری، تهران، سمت.
- شکوئي، ح. (۱۳۷۸)، جغرافیای اجتماعی شهرها، اکولوژي اجتماعی شهر، تهران، جهاد دانشگاهی.
- شکوئي، ح. (۱۳۸۲)، انديشه نو در فلسفه جغرافيا (فلسفه محيطي و مكتب‌های جغرافيايي)، ج ۲، تهران، گيتاشناسی.
- شکوئي، ح. (۱۳۸۶)، انديشه نو در فلسفه جغرافيا (فلسفه محيطي و مكتب‌های جغرافيايي)، ج ۱، تهران، گيتاشناسی.
- صادقي، ح. و مسائلی الف. (۱۳۸۷)، رابطه رشد اقتصادي و توزيع درآمد با روند فقر در ايران با استفاده از رویکرد فازی، فصلنامه رفاه اجتماعی، سال ۷ (۲).

References

- عرب مازار، ع و حسینی نژاد م. (۱۳۸۳)، برآورد میزان فقر و شدت آن در گروههای مختلف شغلی خانوارهای روستایی ایران، اقتصاد کشاورزی و توسعه، سال ۱۲، ش. ۴۵. ص ۱۱۳-۱۱۷.
- علیزاده، ح، (۱۳۸۱)، فرهنگ خاص علوم سیاسی، تهران، روزنه.
- فراهانی فرد، س. (۱۳۸۴)، نگاهی به فقر و فقرزدایی از دیدگاه اسلامی، تهران، مؤسسه فرهنگی دانش و اندیشه معاصر.
- فکوهی، ن. (۱۳۸۳)، انسان‌شناسی شهری، تهران، نشر نی.
- گیدنز، آ، (۱۳۷۶)، جامعه‌شناسی، (ترجمه منوچهر: صبوری)، تهران نی.
- مدنی، س. (۱۳۷۹)، آسیب‌ها، انحرافات اجتماعی و فقر در ایران، مجموعه مقالات فقر در ایران، انتشارات علوم بهزیستی و توانبخشی.
- مرکز آمار ایران، (۱۳۸۵)، بلوک‌های آماری سال ۱۳۸۵.
- هادی زنوز، ب. (۱۳۷۹)، ارتباط فقر و نابرابری با سیاست‌های اقتصادی دولت، مجموعه مقالات فقر در ایران، تهران، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی.
- هاروی، د. (۱۳۷۶)، عدالت اجتماعی و شهر (ترجمه فرج حسامیان و دیگران)، تهران، شرکت پردازش و برنامه‌ریزی شهری.
- Duclos, J. and Araar A. (2006), **Poverty and Equity: Measurement, Policy and Estimation**, Springer.
- Jelin, K. and Picek M. (1984), **Physical and Psychological Factors determining Population responses to environment**, Activ - nerv, Sup Vol. 26, No.2.
- Masika, R. and Dehaan A. and Baden S.(2001), **Urbanisation and Urban Poverty: A Gender Analysis**, Bridge.
- Moser, C. and Gete M. and Cacia H. (1996), **Urban Poverty Research ModuleII: Indicators of Urban Poverty**, Washington D.C, Working Paper, No.5.